

„Soča“ izhaja vsak petek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 450
Pol leta „ 230
Četrt leta „ 120

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trisopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Glasiloslovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

P. n. naročnikom.

Tretje četrtletje je pri konci, a mnogo naročnikov še vedno zaostaja s plačilom naročnine ter nas tako spravlja v nevedne zadrege. Saj smo vendar uže večkrat prav nujno poudarjali, da smo pogodbeno vezani, vse stroške za list sproti od meseca do meseca plačevati, da je tedaj neobhodno potrebno, da nam tudi naročnina redno dohaja. Ker je med zamudniki mnogo taci narročnikov, kateri so o svojem času pisмено obljubili, da bodo naročnino med letom plačali, česar pa še niso storili, oprostuemo se s tem, priporočati jim prav prijazno, naj skoro spolnijo svojo obljubo. Prihodnjé bomo vse zamudnike z rudečim znamenjem na adresi opozorili na dolg, ker je mogoče, da je kedo v dvomu, ali je uže naročnino plačal, ali ne. Zanašamo se, da ne ostane naš poziv glas upijócega v pušcavi. Upravništvo „Soče.“

Slovensko renegatstvo.

Če se hoče stanje slov. naroda v kratkem označiti, označi se s par besedami: na Slovenskem je renegatstvo hvalovredno, domoljubje pa lupovo. Zalostno je to stanje ljudstva, in državi, v kateri se to prigodi, to gotovo ne hodi v čast.

Povsod, kamor pogledamo, še najdemo stari karakteristikon za domoljubje: „domoljubje ne pozna stopinj, kdor nekaj odhaja, odbil je vse.“ Pri nas je narobe in domoljubje, koje ima priznanje zunanjslovenskih mej na Dunaji in drugod na Nemškem, obstoji v tem, da se kolikor mogoče ljudstvo kvara dela. To označuje sicer na glavi stoji in s kurjimi očesi v svet gleda, ali ipak je to neumno domoljubje sankcionirano. Slovenci smo mali narod in državni vsi nikdar ne jemljejo v poštev kot vejico Slovanstva; ne mislijo, da smo po jedne strani na dolgej meji Hrvatov mejsi, da smo jezikoslovno in drugače tako ž njimi zvezani, da razlika mej nami nij večja, kakor razlika jedne vasi od druge. Ker smo tako majhni, hoté nas nemški uniformirani, ker pravosodje in vse javno in privatno življenje je potem lože dolž z Dunaja do jadrjanskega morja. Kulturne težnje naša vlada sprilje gotovo nema v čislú, če toliko na to gleda, da se pri nas koder mogoče nemči; ampak njej je v prvem pogledu na tem, da se nemški uniformira in tako pot oglaši pravosodnemu in drugemu drž. aparatu.

Ekscelencja Stremayr nij neumnež, on prav dobro sprevidja, da ljudska šola tako, kakor na Slovenskem osnovana, ne more odkivati, ampak mora narobe ljudi še le prav zarobljati; ali v svrhu nemškega uniformiranja proketo dobro šlúti. Zaradi tega dobiva pri nas svak renegat spričevalo, da je mož, kakor bi moral biti. Naše renegatstvo seveda misli, da je s tem dobilo pohvalo za to, ker v zmislu kulturne misije dela. To pa nij tako. Naše vlade so parkrat po renegatih, katere so visoko gori k sobi povzignile in jih kasneje po vodilu: zamorec, ti si svojo dolžnost storil, zamorec ti zamoreš iti, kakor izžeto limono stran vrgie, pokazale, kako o tih renegatih mislijo. Za postreščke jih ima, ki vladi pot pripravljati pomagajo, da bo nemška razsodba sčasoma lahko brez žaljenja slavnega §. 19 drž. osn. postave hodila iz Sloveskega v Gradec in od tam na Dunaj in da se tam celo ne bo treba ozirati na to, da imajo višje sodnje slovenskega jezika vsaj nekaj zmožne vante. — Jaz nikdar nijsem in ne bom verjel, da je našim vladam kaj na tem ležeče, da se Slovenstvo kultivira; če bi to oilo, pomagale bi našej literaturi

kakor uže, in gotovo ne bi, ne glede drugzega, kar brez žaljenja g. drž. pravdnika tu v Cisljantiji povedati ne smem, — tako flegmatično gledale, kako se dan za dnemov več naša materijska in srednjih in ljudskih šol izpodirva. Uniformiranje je glavnavstvar; če narod zraven neumen ostaja napram svojim sosedom, ki postajajo, ne glede števila, po omiki močnejši in ga potem ti sosedji brez velicega napora gmotno držijo ob tla ter mu vsega, kar potrebuje prodajajo in ga slednjé do tje dotirajo, da pride narodovo posestvo na boben dražbe, kaj de? Slovenske dežele so toliko lepe, da bi škoda bilo, ko bi v njih kako drugo, nego kako izvoljeno ljudstvo gospodarilo. — Topljice, rudarstva, lepsi vinogradi, večja posestva so uže v njih rokah, počasi uže pridemo dalje in uniformiran Slovenec bo dober za dnarjara, blapca v tem lepem kosu zemlje!

Tega vsega naše renegatstvo ne sprevidja. Kakor norci, ki le jedno nezdravo misel gojijo, gojijo ti naši renegati misli: ustavoveren, liberal, kultura. In tako delajo na to, da zalustna ta nemška kultura slov. narod spravlja na boben gmotno in duševno in to mora vsega, ki dobro svojemú ljudstvu želi, speči, ker žalostno je, če ima naš narod le sto inteligentnih ljudi, kojim so se možgani tako ponorili. Prav nori ljudje so to in to nam ne dela časti. Je lahko mogoče po tem, da se o nas sodi: ljudstvo, ki tako norce, ki tujevstvu navdušeno pot v svoje dežele pripravljajo, rodi, res nij drugzega vredno, nego da se nemški uniformira ter — kultivira.

Mej temi renegati razločujem dvojne; *) renegate na slov. Štajerskem in renegate na slov. Kranjskem. Na Štajerskem je bilo nekdanj renegatstvo tako navdušeno za Nemstvo, kakor zdaj Dežman na Kranjskem. V tem navdušenju pa se nij upalo celo zapustiti domačih tal, reklo je, da je tudi slov. rojstvo. Počasi je pa postalo jakši in vrglo je še to malo kunjdo domačje stran in postavilo se je celo na nemško staljšie in o slov. rojstvu neče kaj vedeti. Ti renegati, zdaj, ko imajo po mestih in trgih moč v rokah, ti, kateri so pošteno svojo ulogo igrarli ter pomagali, da so se povsod stran železuc nemške kolonije postavile v obrtu in trgovini, ti zdaj slov. domoljubju pravijo: pomirimo se, to e; zdaj ko si domačin na tleh, ti podajam roko v spravo, to je, mirno leži in ne gani se. To je na slov. Štajerskem, kjer Neumstvo lažej navaliva v naše kraje, lažej se zgodi. Ali zgodilo se je. Sicer ustaja tu v domačinih, ki vidijo, da tisti Nemci, katere so sami priklicali v deželo, zdaj široko posedajo za mizo, malo pamet; začenjajo Nemcem hrbet obratati in domačini govtati; Bog daj, da bi to zdravo mišljenje več se širilo; ali tedi Nemci močno uže po zastopih v naših trgih in mestih na slov. Štajerskem vladajo in vsahih uže pravijo domačinom: zamorec, dolžnost si storiti, odpriavi se.

Na Kranjskem se še pravo Nemstvo ne upa glasno na dan. naši norci renegate in upujejo: vse nemški! Ali pride tudi tu stanje, kakor na slov. Štajerskem. Kranjski Slovence, ne tako izpostavljen Nemcu. Kakor Sloveca na Štajeru, se bolj varnega čuti, nij agilen, ne dosti trden; kranjskima Slovence še morje germanizacije ne sega do ust, nij mu še treba plavati. Ali pride v to stanje, ako ga kranjsko renegatstvo, ki uže javno svoje barve svetu razpostavlja, ne bo ućilo, da bo uprezen na te norce. Sa res norci ti ljudje, ki v jedno mer gonijo: „kultura“, nemška kultura, nepazéci zraven, da ta kultura spravlja lastni živeli na berasko palico; ali nijso sami, mogočen pomoćnik jih podpira in tako podpira, da njihovo renegatstvo dobiva križec zaslog, pošteno domoljubje pa brco in zaradi tega se ne sneje prezirati.

Na slov. Kranjskem ima tujevstvo, renegatstvo v mestih in trgih še malo taj; v te pozicije pa rije, ker te pozicije so važne, prevažne, to uvidevajo ti ljudje v jasnih trenokih. Dobro bi bilo, ko bi to tudi naši uvidevali. Preveč gotove se slov. Kranjci

šamezne številke se dobivajo po slov. v Gorici v tobakararni v goski ulici blizu „treh kron“, in na starem trgu. — v Trstu v tobakararni „Via della caserma 60“.

Dopisi in naročnina naj se blagovljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via del Municipio v Kalitrovi hiši III. nadst.

Recepisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovljno frankujejo. — Delostem in drugim nepriznanim se naročnina razlisa, ako se oglase pri uredništvu.

mislijo, in nijso zaradi tega toliko oprezni; češ, naš tržan mestjan ša nemški ne zna in še lepo slovenski govori. To je tudi pred 30 leti na slov. Štajerskem storil, — zdaj domači jezik hodi lomi. Res je, slov. kmet na Kranjskem in Štajerskem je mož, ali cel organizem smo, če smo dotlo prišli, ko se bo Dežmanov patrijotizem v norišnico zaprl, kamor po vsej pravici slúsi.

Večino v dež. zborni je renegatstvo lani pridobilo. Kako, to ne smemo razkladati. To bo dobro šola za kranjske Slovence, to jih bo bodrilo in prihodnjé bo druga pela. Kranjski Sloveci je ponosen mož, kakor njegove lepe gore, peško ga bo, da gospoduje tujevstvo po renegatstvu v dež. zboru; zgubil bo čuh gotovosti in to ga bo klicalo na delo, katero renegatstvo prej zadušil, nego dospo na staljšie, katero zavzima na slov. Štajerskem. S—c.

Deželni zbor goriški.

IV. seja dne 20. sept. ob 5. uri popoldne. Potrdi se zapisnik poprejšnje seje. Benardelli je pisмено naznanil, da je danes zadržen. Mnogo peticij se izročí peticijskemu in pravnemu odesku.

Predsednik naznanil dva predloga, katere je podal poslanec Pagliaruzzi. Po prvem se namerava preurediti §. 31. občinskega reda od 7. aprila 1864 v tem sm. slu, da bi morala imeti vsaka županija svojega po deželnem odboru potrjenega tajnika. Drugi predlog pa meri na to, da se cesta po Nediški dolini od Kobarida skozi Robič do ital. meje vrstvi med skladovno. Oba predloga prideta na dnevni red [prihodnje seje.

Poslanec Povše bere sledečo interpelacijo do vis. vlade:

Visoko c. k. finančno ministerstvo je z ukazom od 4. marcija t. l. št. 1702 za pobiranje zastankov na državnih davkih in drugih davčnih ustanovih službo dačnih eksekutorjev, ki so v istini uže nameščeni.

Iz onega minist. ukaza razvidamo nek poseben oster način pobiranja davkov, kar je toliko huje v teh uže tako revnih časih za skoro onemoglega davkoplačevalca.

Kakor hitro je vročena opomnica zamudniku, je odpravljen eksekucijski opomin in ako ubogi davkoplačevalec nima toliko, da bi takoj plačal, mora takoj od tistega dne naprej plačevati eksekucijsko davščino in sicer za prvih 7 dni po 5 kr., potem pa 7 dni po 10 kr., tako da se narase v 14 dneh 1 gl. 5 kr.

C. k. davkarski urad mora pred vsakim plačilom pobrati eksekucijsko davščino, kolikor se je nabralo od dne vročene opomnice naprej in je ne sme v nobenem primerljaji prizanesiti. Po preteku 14 dni se uže izvrši rušev in cenitev zamudnikovega blaga. Silno veliki so stroški po tem minist. ukazu za rušev.

Poleg tega treba plačati še stroške za oklice, prenašanje blaga itd.

Pa tudi za zneske od le nekterih soldov se také ojstro iztirjuje, také da so znani slučaji, da so stroški eksekucijske davščine skoro večí, kakor pa zaostali davček. Zarad silno slabih mnogih letin je zemljišni posestnik skoro vsak za več od polovice svojega premoženja zadolžen. Ko pride zopet slaba letina, n. pr. letos toča in trtna bolezen, še toliko nimna, da bi si mogel kupiti kruha in razumljivo je, da tudi malih zneskov, če tudi ne presejajo par forintov, ne more takoj poplačati. Treba le videti in pogledati v revno kóco po vaseh in takoj se je lahko prepričati o silni revščini. Koliko ni kmetov v naši deželi n. pr. pod Čavnom, v Kanalskem in po Krasu, ki celi dan trpé, pa poleg tega hudo stradajo. Ni tedaj vedno krivda davkoplačevalca, če ne plača takoj davščine, ampak revne letine so temu uzrok. Po tej minist. naredbi se pa zelo narašča davščina, ter postaja uže takó skoro neznošljiva breme popolnoma uničevalno; kajti po tej naredbi je primoran k točnemu odrajanju davkov, ako neče zapusti eksekucijski oblasti in po njej silno naraščajočim eksekucijskim davčninam,

*) A mi poznamo tudi tretje: Lahone, ki so skoro še kajti, valed česar bo prav, da jih prilčno popisamo.

najugodnji in tečnejši piči, začenši pokladati že breji smici, doseže, komaj 4½ kil., da se omenjene dragocene kože ne plačajo po gold. 1.50, ampak le po 25 novcev ena.

Tudi je treba pokladati živalicam, da se redijo, ne samo plevla in dreve ga listja, ampak repe, koruži, detelje in saj enkrat na dan posevkov ali ovsu. Ob kratkem stvar je dokazana, da z živečem, kterega 150 dom. zajcev potrebuje, se prav lahko redi lepa krava.

Če se račun, da stane piča enega zajca s potrebnim gleštanjem in prehranjenjem na dan samo približno 1½ novca in to skozi 8 mesecev, ker še le po tem nam zamore se svojim mesom ali plodom koristiti, mase to že gl. 1.20. Srednja čista teža nje-govrga mesa s navadno omenjeno klajo je 1½ kil., ono se proda, pa še prav težko, le po 40 novcev. To znese 60 novcev. Če se dostavi še, kakor je bilo rečeno, 25 novcev, za kožo in 15 novcev za gnoj, vobisi se čisti dobiček enega gold. Gledaj pa na to, da znašajo stroški 120 novcev, imamo pri vsakem čistne ugube 20 novcev.

Dobiček toraj zajčereje po napravi v celicah, ki se je tako visoko povzdignal, je le gola slepotija. Poskušnja, katero sem z vso mogočo natančnostjo doveršil, ima le to za se, da sem jaz in morda z menoj bi kateri drugi to veliko sleparijo spoznal. Ona dokazuje koliko je verovati dan današnjim pripravilom tudi čistih mož ali celih društev.

Ta dogodek je prav podoben onemu o ajlantu (božjem drevesu) in njegovej svilopreki, kojih dobiček so pred nekaj leti učenjaki italijanski in francoski, kakor tudi cele akademije in kmetijska društva v nebo govzdigovali, med tem ko sem jaz na podlagi natančnih akusenj popolnoma nasprotno pisal. Sedaj ni ga, da bi govoril o tej stvari!

Reja domačih zajcev je samo za kratek čas in morda bi dala kakošen dobiček, če se one živalice redijo na prostem v primerno majhnem številu na kakem posestvu, kjer so jim okoliščine ugodne.

PAULETIČ.

Tržne poročilo Josip Pipan et Comp. v Trstu dne 18. septembra 1878.

Zadaj pot smo po vsej pravici trdili, da Bero-linski kongres se bode radikalno rešil zmešnjav na jutrovem.—Kakor se vidi, je kongres celó vprašanje še bolj zmedel in potegnil v vertine vojne še nove kroge.—Kedo more torej reči, kaj vse se bo zgodilo v najkrajšem, ali pa daljšem času?

Opravičen je torej pesimizem trgovca.—Kupčija bila je zadnja 2 mesca jako mlačna; stoprav zdaj v septembru začelo je nekaj dela; a naročbe iz notra-jnih dežel so omejene na bližnje potrebe in tudi za notranjske domače pridelke nij pravega vprašanja iz inostranskega.

Kava.—Prodaja se počasi; cene se niso uže več časa premaknile, pa so trdne. Fine sorte posebno Ceylon so celó na Angležkem draže, nego tukaj, vsled česar vtegnejo tudi tukaj porasti. Kava Rio velja de-nes f. 86 do f. 96.—Santos f. 95 do f. 105.—St. Do-mingo f. 95 do f. 100. Java f. 112 do f. 130, Mala-bar nativo f. 106 do f. 118.—Ceylon plant. f. 128 do f. 152.—Peri f. 156 do f. 158. Moka f. 122 do 132. I sladka skorja f. 68, nageljnovi cvetčki f. 180, poper f. 44 do f. 46.

Olj e.—Po nespremenjenih, precej nizkih cenah; tudi nij misliti, da bi tako hitro kaj poskočilo.—Jer-dilno olje Lecce od f. 52 do f. 60.—namizno Monte St. Angelo f. 70 do f. 80; najčisteje francosko Aix f. 82 do f. 83. kotonovo I. vrste obležano f. 50.—II. vrste v orig. sodih f. 46.—laeno f. 45.

Sadje.—Novo sadje je krasno, pa tudi ceneje od lanskega prav slabega, razun rožičev, ki so se slabo obnesli v vsakem obziru, vsled česar tirjajo la-stuniki za srednje novo blago po f. 16 do f. 17, 100 K.o Fige, opaša in rozine vse to sadje je tako lepo in okusno letos, da uže mnogo let nij bilo takega na trgu. Maudliji so letos za polovico ceneji od lani.—Kupčija se sadjem je zduj še precej velika. Rožiči stari I. vrste f. 11½ do f. 12.—fige v venci nov f. 19.—v sodih puljake (. 16.—Šumrske v skatljah Sultan I. f. 40 do f. 45.—maudliji sladki f. 86 do f. 90.—rozine I. f. 32 do f. 36.—II. f. 28 do 30.—cvebe črne f. 17.—rudeče f. 19.—opaša iz Sicilije f. 24.—iz Levante f. 18½ do f. 21.—Limoni f. 10 —f. 12 zaboji.

Riža—cene so uže več časa enaka; kupčija v tem blagu je mlahova.—Italijanski riž velja od f. 19½ do f. 24.—Bangvon I. f. 18, II. f. 17.

Mast in špeh.—Špeh sopet nekoliko porastel posebno debel, katerega primanjkuje.—Mast nij spre-menila cene in je zdaj računano sč špehom enaka v ceni.—Špeh v zabojih debel od 12 do 14 kosov f. 49 do f. 51—po 17—19 kosov f. 46.—mast Baurcut I. f. 52.—Wilcox I. f. 51.—loj f. 48 do f. 50.

Petrolji.—po ceni; morda ne bode letos na-vadnega skakanja cene, saj do decembra, in decembra

pa vtegne kaj porasti zarad povišanja carine in vsled tega močnih naročb. Petrolji v sodih f. 14½; za ok-tober november, in december f. 15½.

Domači pridelki.—Fizola in snihih sliv je letos polno povsed, zato pa se oba pridelka močno ponujata, in so jima cene primerno nizke.—Domače maslo in domači sir tudi nijmeta pravega knpa, ker inostransko blago tlači kupčijo.—Fizol enhrevec (koks) se prodaja tu po f. 12½, bel po f. 11 do f. 11½, rudeč bobinec f. 11½, mandolov f. 11½, rudeč nava-den f. 9¾, temen roditč f. 9.—rumen f. 9.—por-celantek ali kanarček f. 12½, zelen f. 10 do f. 10½, mešan f. 8½, maslo I. vrste f. 88 do f. 90; kono-plje f. 30.—proso belo f. 12.—navadne suhe slive f. 8½, brdske goriske olupljene slive f. 32 do f. 33. Vse te cene razumejo se za 100 K.o v tuk. m. gazari-nah.

Žita—je letos povsed še precej, zatorej so ce-ne srednje; notranje dežele zdaj malo potrebujejo, za-torej pa je malo dela v žitu na našem trgu; za ko-ruzo je zdaj tudi Sissek ceneji.

Javna zahvala.

Potrtega srca naznanjava britko zgubo svojega preljubljenega sina Franceta, kateri je v bitki pri Klju-či od sovražne krogle zadet padel za domovino in ce-sarja. Ob enem se prav iskreno zahvaljujeva vsem renskim prijateljem za iskazano nam blagodušno sočut-je v nesreči.

ŽALUJOČA RODITELJA PAHOR.

Dunajska borza.

	20 sept.	60 gl. 60 kr.
Knofni drž. dolg v bankovcih	62	40
Knofni drž. dolg v srebru	71	50
Zlata renta	110	75
1860 drž. posojilo	794	—
Akcije narodne banke	231	75
Kreditne akcije	117	—
London	110	15
Srebro	9	36
Napol.	5	61
C. kr. cekini		
Državne marke		

Z. 542.

C. S. D.

Razpis učiteljskih služeb.

V tukajšnjem šolskem okraju so sledeče učiteljske službe z letno plačo III. verste i stanovanjem v naravi ali pa postavnim odškodova-njem izpraznjene:

1. Služba enega učitelja v Brezovici;
2. Služba enega učitelja v Podgradu (Ca-stelnuovo).
3. Služba ene učiteljice v Jelšanah. Pri teh šolah je učni jezik slovenski.

Prosilci naj svoje po postavi 3. novembra 1874 dokumentirane prošnje, ako so v službi, potem predpostavljene oblasti, sicer naravnost, najpozneje do 10. oktobra t. t. le sem predlo-žijo.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET

Voloska dne 8. Septembra 1878.

Wir empfehlen geschäftl.

als bestes und Preisw. rd. gutes

Die Regemantel,
Wagendecken (Plachen), Billardlager, Zelstöße

der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergrasse 2,

Lieferanten des k. und k. Kriegesministeriums, Sr. Maj. Kriegesmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.

V pošteno rodbino se sprejmo šo-larji v stanovanje. V rodbini se go-vori slovensko in nemško. Več pove-uredništvo „Soča“.

Važno oznanilo.

S pomočjo slavnostnega prahu Iwells zamore si vsakdo v nekaterih minutih, in ne da bi se motil z umetno zloženimi stroji, napravljati PIVO, odlično po svojem okusu in po zdravstvenih lastnostih in nič niže od onih piv, ki se narejajo v Čaveni, na Dunaji, na Bavarskem, in sicer prav po ceni, kajti liter stane, če se vsi stroški vračunajo, samo 14 centezimov.

Navadna cena zaboja za 125 litrov 6 gl.
" " " " " 60 " 3 "
" " " " " 30 " 2 "
(Prosto poštnine v vsej Italiji in Avstriji.)
V vsakem zaboju je prav razumljiv poduk, kako se ima ravnati, kar je tako lahko, da se ni mogoče zmotiti.
Naročuje se pri
G. Perino in Coggiola (Italia).

Prva in najcenejša zaloga

ŠOLSKIH KNJIG

za vse šole, ob enem prodaja učnih knjig e. k. zaloge šolskih knjig na Dunaji. Trajno vezanje knjig se preskrbi za samo 10 kr. od knjige.

Vsa pisna priprava, posebno zapisne knji-žice, priprava za risanje itd. je tu na izbor po prav spodobnih cenah.

FR. WOKULAT, knjigotržec.

Javna dražba.

Na Colu pri Repnem se bode zidala nova šolska hiša. Stroški za njo so cenjeni na f. 2919:88 brez zidarskega kamenja, apna peska in vode. Povzetnik položi f. 100 varščine. Javna dražba bo 25. septembra t. l. v Repnem od 9—11 ure zjutraj. Načert in prevdarek sta raz-položena pri c. kr. okraj. š. svetu in Sežani in pri predsedniku kraj. š. svetu na Colu g. Ant. Guštinu

Naznanilo.

Podpisano voditeljstvo jemlje si čast nazna-njati, da prične reden poduk šolskega leta 1878[79 na našej šoli s 1. oktobrom t. l. Dečki in deklice se bodo vpisovali 30. septembra od 10—12 ure predp. v šolskih prostorih (stara sladkornica), in sicer ne glede na vero. Za ka-toliške otroke smo dobili letos posebnega kate-heta.

V Gorici 19. septembra 1878.

Voditeljstvo evanđeljske privatne šole.

Razpis službe občinskega tajnika.

Razpisuje se služba občinskega tajnika z letno plačo 420 gold., mnogim stranskim za-sluzkom, za neozmenjene tudi prostim stanovanjem in za oženjene pa s primernim stanovanjem po jako nizki ceni.

Prošnje naj se vložijo pri podpisnem žu-panstvu do 10. okt. t. l. Dokazati je: popolna sposobnost slovensčine in nemščine ter s pri-čevalom o dosedanjem službovanju in spretnosti v obč. uradovanju.

Županstvo v Maklem (z. p. Divača) 16. sept. 1878.

FERKO MAHORČIČ, nadžupan.